

Blodsporsprøve i Norge 16. Juni 2012

Af Brian Seitzberg

Som privat person besluttede min kone Lene Marie Seitzberg og jeg den 15. Juni 2012 at tage til Norge for at afprøve to ud af vores tre beagler på en norsk blodsporsprøve.

Vi skulle bo privat hos prøvelederen, der hedder Berit Seljåsen som også er leder for Beagle Ringen Norge's Aust Agder afdeling . Berit og manden Olav bor en times kørsel fra Kristianssand.

Vi ankom til Berit og Olav sent om fredag aften og om lørdagen var der prøve. Da vi ankom regnede det og det svirrede i luften med nogle bittesmå fluer, som kaldes for "knåt" eller "knot". De bed og var OVERALT på vores kroppe, tøj, sko og også på hundene. Berit kunne godt se på os, at vi var godt plaget af de små fluer allerede, og hun kunne oplyse at fluernes højsæson varede i 3 uger i juni og at vi var kommet i den første uge.

Lørdag nat regnede det, så Berit fortalte til parolen lørdag morgen at sporene var blevet lagt om fredagen i tørvejr, så hun håbede ikke på, at nattens regn havde udvisket sporene alt for meget. Efter parolen var der først navneopråb for de 34 deltagere og 6 dommere. Der var lodtrækning om sporrækkefølgen.

Lodtrækningen foregik i en garage, der samtidig fungerede som tilholdssted for dommerne og der var også en lille bod hvor man kunne købe mad og drikke.

Da det blev min tur gik jeg ind og jeg trak 2 numre. Numrene lå i en beholder som havde været inde i et kinderæg. De små gule beholdere lå i en skål . I den første jeg trak var så det et spornummer, og dommerens navn på. Det hele blev ført på en tavle hvor man kunne se hvilket spornummer man havde.

Det først nummer jeg trak var spor 3, og vi havde katalog 7 som var DKSCH Skanseshøj's La Mar (Cato) og ved anden trækning var det så katalog nr. 9 Fairytosh Darby O' Leary (Darby), spor 2. Efter lodtrækningen samlede dommeren holdet og vi kørte ud i skoven , hvor vi så ventede på at komme til. Den første jeg skulle have på var Darby.

På de norske spor er de første 30 meter mærket op så man kan se flugtretningen, og sporet er 600 m langt med 2 blodophold à 15 m pr. blodophold og 4 knæk. Sporet har ligget i mindst 12 timer. Der bliver brugt 300 ml okseblod, og et løb for enden af sporet. I Danmark har vi 3 timer og 20 timer 400m spor med enten færtsko eller dråbeudlagt og det er med krondyrblod og klove. I Danmark har vi endvidere en mulighed for at vælge mellem dråbeudlagte og færtskospor, men i Norge har man kun dråbeudlagt spor til de her prøver, da man ikke kender til færtsko. Man har en anden prøveform, der hedder frisksporprøve.

Darby startede fantastisk op på sporet inde imellem noget blandet skov. Det blev så tæt at man ikke kunne orientere sig hvor man var kommet fra. Vi kom ud i en lysning, ned af en skrænt og bum her stod der en Elgkalv og gloede på os. Darby blev forskrækket og drønede tilbage, og kalven af sted over stepperne. Dommeren sagde, at elgkalven så ikke havde fået færten af os, for så var den blevet stående i stedet for at løbe væk. Jeg prøvede så på at få Darby på blodsporet igen men uden held, da han hellere ville efter elgen, så efter 3 forsøg så blev vi stoppet. Dommeren lavede lidt sjov med mig og sagde: Du skal træne lidt med på elg, er mit råd. Ja, det kunne han jo sagtens sige – vi har jo ikke elge i Danmark.

Senere på dagen blev det Cato's tur, og det var Berit selv, der skulle dømme Cato. Afsted gik det over skrænter, over en å og videre op på en top af et fjeld, ned af et fjeld, og lige pludselig stoppede Cato. Først gik han den ene vej ca. 25m og så den anden vej 25m, og så lidt frem og tilbage, og så gik han videre med højt fart. Så stoppede han igen og lavede så det samme nummer igen: først den ene vej og så den anden vej, lidt tilbage og så bum videre det gik. Lige pludselig stoppede han og kiggede på mig. Her lå der så et løb fra et stykke råvildt bundet fast til et grantræ, og Berit ønskede tillykke. Der hvor Cato var stoppet op og gik frem og tilbage, var hvor der var et blodophold. Der var i løbet af natten kommet ca. 25 mm vand, så det havde trukket blodet længere ned og ud end det skulle have været, sagde Berit.

Jeg fik bagefter lov til at gå bagefter den sidste hund på Catos hold. Jeg havde jo selvfølgelig mit jagthorn med fra Danmark, så jeg spillede signalet "dyrets død", da hunden kom til enden af sporet uden et eneste tab på vejen.

På et andet hold var der blevet et spor i overskud. Berit kom hen til mig og spurgte, om jeg ville prøve at gå en bevægelig prøve. I Norge har man både en ordinær prøve og en bevægelig prøve. På en bevægelig prøve kontakter man en dommer og hører om han kan lægge et spor som man bliver afprøvet på. Ved sporets slutning får man sin præmiering at vide. Da der denne dag alligevel var et spor i overskud, kunne vores tredje Beagle Aslan (Heart of Beauty's Aslan) jo lige så godt få chancen, selv om han ikke var tilmeldt prøven på forhånd.

Vi kørte af sted til skoven. Aslan gik i et meget roligt tempo op af et fjeld og over en å. Han gik ind igennem et moseområde, og stod pludselig i vand til maven. Vi gik igennem vandet og til sidst ned af en skrænt ned i moseagtig skovbund og bum – her ved enden lå der også et løb. Dommeren, som hed Svein Arild Josvanger, sagde at det var et rigtigt godt arbejde, og med en 1. præmie til Aslan.

Til parolen fik alle hunde deres præmiering, og man blev læst op i en rækkefølge fra den laveste præmieringsgrad til den højeste præmieringsgrad. I Norge får man ikke diplom ligesom i Danmark, men en kritikseddel i stedet for.

Der var nu 5 hunde tilbage, der ikke havde fået præmieringen endnu. Her blev Cato og jeg så kaldt op, og vi fik en flot 1. præmie med HP (HP= Hæderspris =Ærespræmie). Så skulle Beagle Ringens Aust Agder mesterskabet så afgøres, og her blev vi kaldt op igen, og fik at vide at Cato blev nummer 3 i Beagle Ringens Aust Agder mesterskabet. Sammenlagt blev Cato ud af 34 hunde nr. 5, og den 3. bedste beagle på prøven. Ikke nok med det: Cato er den første Danske Beagle der har opnået at få tildelt titlen N VCH = Norsk Vildtsports Champion, da han i forvejen er Dansk Spor champion.

Det vil sige her blev skrevet historie. Cato er nu den første danske Beagle med titlen DKSCH, NOVCH i spor. Da vi kom hjem fra Norge, sendte vi straks en ansøgning om det norske championat afsted til Norsk Kennel Klub, men de krævede at vi udstillede Cato. Cato har ikke været udstillet siden 2005, så vi meldte ham til udstillingen i Haverslev den 13. oktober 2012, og gik i gang med at træne ham på udstillingsbordet. Norsk Kennel Klub krævede blot en Good som præmiering (3. præmie), og stolte var vi da det til udstillingen lykkedes at få præmieringen Excellent. Det var jo alt rigeligt til championatet, og i skrivende stund venter vi nu med spænding på at modtage beviset med posten.

Jeg håber på at beretningen om turen har givet blod på tanden til at tage til Norge og prøve deres blodspor, og jeg ved med sikkerhed at vi vil vende tilbage næste år og prøve med de andre 2 vi har. For Catos vedkommende hedder det en frisksporsprøve.

FAKTABOKS:

Norge:

Blodsporsprøve (Vildtsporsprøve):

I Norge er sporet 600 m langt og der er 4 knæk. Man har det man kalder for blodophold 2 gange undervejs, og hver med en længde på ca. 15 m. Det er dommeren, der suverænt bestemmer, hvor på sporet de to blodophold skal ligge, og de kan ligge enten før eller efter et knæk. Blodtypen på sporet er okseblod, og der bruges 300 ml der bliver sprøjtet ud med en almindelig plastik ketchupflaske, da man i Norge hverken bruger de almindeligt kendte 250 ml sprøjteflasker eller færtsko. Hunden skal føres i en 6 m-8 m line, da sporene kan ligge i en tæt skov, op af et fjeld eller over en å.

Ved sporets start får man påvist anskudsstedet, og flugtreningen er mærket op de først 30 meter. For enden af sporet ligger der et løb og ikke et skind, som vi kender det fra de danske prøver.

Det er en meget stor fordel, hvis hunden i forvejen er trænet til at gå på et dråbeudlagt spor. Hvis hunden er trænet udelukkende på færtsko, kan det give problemer, da der gerne i skovområderne kan opleves både elge, harer, rådyr, ræve m.v. på sporet. Hvis hunden ikke er sporfast, vil den sandsynligvis gå på afledningsfært i stedet for at følge sporet.

Prøven skal være ordinær for at resultatet kan bruges til noget, senere hen.

For at hunden kan opnå titlen N VCH (Norsk Vildtsporschampion) skal hunden på udstillingområdet have mindst en Good før den er fyldt 2 år og en Good efter den er fyldt 2 år, samt at den skal have en 1. præmie på en ordinær blodsporsprøve.

På sporfronten har man også en frisksporsprøve, hvor der bliver slæbt et stykke råvildt et stykke af 400m og efter 1 time bliver hunden sat på og her må hunden ikke glamme. Hvis hunden har bestået den ordinære prøve med 1. præmie og den får en 1. præmie på frisksporsprøven, kan hunden blive godkendt til eftersøgningshund i Norge.

I Norge har de også en drevprøve, hvor de slipper hunden og så skal den kunne glamme i ca. 45 minutter for at kunne opnå en 1. præmie.

Der kræves IKKE dansk jagttegn i Norge, for at stille hunden til en vildtsporsprøve.

